

РЕШЕНИЕ

№ 306

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Калин Калпакчиев

Членове: Весислава Иванова
Величка Цанова

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
в присъствието на прокурора И. Б. А.
като разгледа докладваното от Калин Калпакчиев Наказателно дело за възобновяване № 20221000600900 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 424, ал. 1, вр. чл. 420, ал. 1, вр. чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК.

Образувано е по искане на главния прокурор: да се възобнови наказателното производство по н.о.х.д. № 15 596/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 7. състав; да се отмени постановената по него присъда от 8.2.2022 г., с която М. А. К. е признат за виновен за извършено на 14.1.2021 г. престъпление по чл. 343б, ал. 2 НК, наложено му е наказание лишаване от свобода в размер на 8 месеца, с приложение на чл. 66, ал. 1 НК за изпитателен срок от 3 години, глоба в размер на 500 лева, лишаване от право по чл. 343г НК за срок от 1 година и да се върне делото за ново разглеждане от друг състава на първоинстанционния съд.

В искането се твърди, че са налице основанията по чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК за възобновяване на наказателното производство, тъй като при постановяване на присъдата съдът е допуснал нарушение на материалния закон. Излагат се твърдения за това: че при приложение на чл. 66, ал. 1 НК съдът е допуснал нарушение на закона, доколкото към момента на извършване на деянието, предмет на присъдата, деецът е бил осъждан; че по осъждането по н.о.х.д. №562/1985 г. на СРС е настъпила реабилитация по право, но по присъдата по н.о.х.д. № 14 362/2016 г. на СРС не е настъпила реабилитация – нито по право, нито абсолютната по чл. 88а, ал. 1, вр. с чл. 82, ал. 1, т. 4 НК; че от справката, приложена по делото се установяват множество, извършени от К. други нарушения на правилата за движение по пътищата; че с поставената присъда е нарушен материалния закон, което е основание за възобновяване по

чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК.

В искането се отправя молба за възобновяване на наказателното производство по н.о.х.д. № 15 596/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 7. състав, след което да се отмени постановената от съда присъда от 8.2.2022 г., с която М. А. К. е признат за виновен за извършено на 14.1.2021 г. престъпление по чл. 343б, ал. 2 НК, наложено му е наказание лишаване от свобода в размер на 8 месеца, с приложение на чл. 66, ал. 1 НК за изпитателен срок от 3 години, глоба в размер на 500 лева, лишаване от право по чл. 343г НК за срок от 1 година и да се върне делото за ново разглеждане от друг състава на първоинстанционния съд.

В съдебното заседание на апелативния съд представителят на САП поддържа искането на главния прокурор за възобновяване на наказателното производство по н.о.х.д. № 15 596/2021 г. по описа на Софийския районен съд по съображенията, изложени в него.

Надлежно упълномощеният защитник на осъдения адвокат К. изразява становище, че искането за възобновяване на наказателното производство не следва да бъде уважавано, тъй като присъдата на първоинстанционния съд е правилна и законосъобразна. Според защитника към момента на постановяване на присъдата е изтекъл изпитателният срок на предишното осъждане на К.; макар и да не е настъпила съдебна реабилитация, съдът правилно е изследвал личността на осъдения и е преценил, че не се налага ефективното изтърпяване на наложеното му наказание лишаване от свобода. Сочи, че в момента тече изпитателният срок по наложеното наказание и подзащитният му не е извършил друго престъпно деяние; че изискването за справедливост на наказанието не налага ефективното му изпълнение от К..

Осъденият К. изразява съжаление за случилото се и моли да не се възобновява наказателното производство.

Софийският апелативен съд след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличие на основанията за възобновяване на делото, намери за установено следното:

Искането на главния прокурор е допустимо - подадено от процесуално легитимирано лице по чл. 420, ал. 1 от НПК, в законоустановения от чл. 421, ал. 1 от НПК срок, срещу акт, подлежащ на възобновяване съгласно чл. 419, ал. 1 от НПК.

Разгледано по същество, искането на главния прокурор е неоснователно.

С присъда № 17 от 8.02.2022 г., постановена по н.о.х.д. № 15 596/2021 г., Софийският районен съд, НО, 7. състав е признал М. А. К. за виновен за извършено на 14.1.2021 г. престъпление по чл. 343б, ал. 2 НК, наложено му е наказание лишаване от свобода в размер на 8 месеца, с приложение на чл. 66, ал. 1 НК за изпитателен срок от 3 години, глоба в размер на 500 лева и лишаване от право по чл. 343г НК за срок от 1 година. Присъдата не е била обжалвана или протестирана, влязла е в сила на 24.02.2022 г. и не подлежи на

касационен контрол.

САС намира, че при посочените данни не са налице предпоставките за възобновяване на наказателното дело на основание чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК.

Възраженията в искането за възобновяване обхващат касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК – нарушения на материалния закон поради незаконосъобразното приложение на института на условното осъждане по чл. 66, ал. 1 НК.

САС не установи нарушения на материалния наказателен закон при постановяване на присъдата от районния съд в производството по глава 21 от НПК:

От материалите по делото се установява, че срещу М. А. К. е повдигнато обвинение за престъпление по чл. 343б, ал. 2 НК за това, че на 14.1.2021 г., около 19:00 часа в гр. София, след като е бил осъждан за същото престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК по н.о.х.д. № 14362/2016 г. на СРС, НО, 7. състав, управлявал моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта 1,49 на хиляда, установено по надлежния ред с техническо средство. С разпореждане от 24.11.2021 г. определеният на случаен принцип съдия-докладчик е насрочил разпоредително заседание. На 8.2.2022 г. е проведено разпоредително заседание, като на основание чл. 252, ал. 1 НПК с оглед изявлението на подсъдимия и неговия защитник, съдът незабавно е разгледал делото по реда на глава 27, чл. 371, т. 2 НПК. На същата дата е постановена присъда № 17, с която съдът е признал М. К. да е извършил престъплението по чл. 343б, ал. 2 НК, съобразно внесеното обвинение, като при условията на чл. 58а, ал. 1 НК му е наложил наказание в размер на 8 месеца лишаване от свобода, 500 лева глоба и 1 година лишаване от право да управлява моторно превозно средство. С присъдата е приложен чл. 66, ал. 1 НК, като изпълнението на наказанието лишаване от свобода в размер на 8 месеца е отложено за изпитателен срок от 3 години.

В мотивите си съдът е приел, че са налице материалноправните условия за приложение на чл. 66, ал. 1 НК, а именно, че подсъдимият К. не е осъждан към момента на извършване на деянието – 14.1.2021 г. За да направи този извод съдът е отбелязал, че: по първото осъждане на К. по н.о.х.д. № 562/85 г. на СРС, НО, 12. състав, са настъпили последователно реабилитация по право по смисъла на чл. 86, ал. 1, т. 3 НК и абсолютна реабилитация по чл. 88а НК, която е заличила всички последици от осъждането; че по второто осъждане по присъда, влязла в сила на 12.8.2016 г. по н.о.х.д. № 14362/2016 г. на СРС, НО, 7. състав, за престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК също е настъпила реабилитация по право на 12.8.2019 г. на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 НК, което е преди датата на последното деяние, извършено на 14.1.2021 г.

Присъдата не е обжалвана и не е протестирана, поради което е влязла в сила на 24.2022 г.

При така установената хронология на протичане на производството пред районния съд, САС намира, че релевираното от искателя основание за възобновяване на наказателното производство не е налице, тъй като не са допуснати нарушения на закона при приложение

на института на условното осъждане по чл. 66, ал. 1 НК.

Основното възражение в искането на главния прокурор се изразява в това, че към момента на инкриминираното деяние – 14.1.2021 г. М. К. е бил осъждан, доколкото по осъждането по н.о.х.д. № 14 362/2016 г. на СРС не би могло да се приложи реабилитацията по право, поради забраната на чл. 86, ал. 2 НК, не са изтекли сроковете по чл. 88а, ал. 1 вр. с чл. 82, ал. 1, т. 4 НК, няма данни за съдебна реабилитация по чл. 87 НК.

За да бъде даден обоснован отговор на довода за допуснато нарушение на закона САС следва да обсъди осъжданията на М. К. преди извършване на последното деяние на 14.1.2021 г., за което е постановена присъдата по наказателното производство, чието възобновяване се иска. В този смисъл апелативния съд трябва да съобрази доколко правилата на глава 10 от общата част на наказателния закон са приложими за тези предходни осъждания – съответно правилата на непълната (по право – чл. 86 НК) и пълната (абсолютна по чл. 88а НК) реабилитация.

Несъмнено е установено по делото, че преди постановяване на последната присъда по н.о.х.д. № 15 596/2021 г. на СРС, НО, 7. състав М. К. е осъждан по н.о.х.д. № 562/1985 г. с присъда, влязла в сила на 7.3.1985 г. За това осъждане са настъпили последователно реабилитация по право по чл. 86, ал. 1, т. 3 НК и абсолютна реабилитация по чл. 88а НК.

След това К. е осъждан с влязъл в сила на 12.8.2016 г. съдебен акт по н.о.х.д. № 14 362/2016 г. на СРС за деяние по чл. 343б, ал. 1 НК, за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 4 месеца, чието изпълнение е отложено по чл. 66, ал. 1 НК за срок от 3 години.

В случая се поставя въпросът дали след като е реабилитиран по реда на чл. 88а НК по осъждането по н.о.х.д. № 562/1985 г. осъденият К. може да се ползва от непълната реабилитация по право по чл. 86 за осъждането по н.о.х.д. № 14 362/2016 г. на СРС и дали тази реабилитация не нарушава забраната по чл. 86, ал. НК.

Отговорът на въпроса дали ограничението е приложимо при настъпила пълна реабилитация по право, при която „осъждането и последиците му се заличават независимо от предвиденото в закон или указ“, е поставен в зависимост от отговора на един друг въпрос – дали след „заличаването“ на факта на осъждането фактът на настъпилата реабилитация продължава на съществува в правния мир. Според САС пълната реабилитация по чл. 88а НК заличава факта на осъждането и всички негови последици, включително и настъпилата за това осъждане реабилитация по чл. 86 НК. Възприемането на обратното становище, че и след пълната реабилитация продължават да съществуват някои от последиците на осъждането (забраната по чл. 86, ал. 2 НК), противоречи на правната същност на института по чл. 88а НК и води до продължаване на последиците от осъждането безкрай.

В този смисъл няма пречка да бъде реабилитирано по реда на чл. 86 НК лице, което вече е било реабилитирано по реда на чл. 88а НК. Това означава, че по отношението на осъждането по н.о.х.д. № 14 362/2016 г. на СРС първоинстанционният съд законосъобразно е приел, че е настъпила реабилитация по право по чл. 86, ал. 1, т. 1 НК, поради което и към датата на

деянието – 14.1.2021 г. М. К. не е бил осъждан.

При тези съображения САС приема, че наведеното от главния прокурор основание за възобновяване на наказателното производство по н.о.х.д. № 15 596/2021 г. на СРС, НО, 7. състав – по чл. 348, ал. 1, т. 1 НК не е осъществено, доколкото съдът по същество на делото е приложил правилно нормата на чл. 66, ал. 1 НК.

САС констатира друго нарушение на материалния закон – съдът е признал осъденият К. за виновен по внесеното срещу него обвинение по чл. 343б, ал. 2 НК, който предвижда квалифициран състав за управление на моторно превозно средство след употреба на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, след като деецът е осъждан за престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК. Съдът е обосновал квалифицирания състав с осъждането по н.о.х.д. № 14 362/2016 г. на СРС. Както се обоснова по-горе по това осъждане е настъпила реабилитация по право на 12.8.2019 г. В чл. 30 НК се предвижда 5 годишен срок от изтърпяване на наказанието по предишните присъди, в който извършване на нова деяние се квалифицира като повторно или при условията на опасен рецидив, независимо от реабилитацията за тези осъждания. Съставът по чл. 343б, ал. 2 НК не е нито състав на повторност по чл. 28 НК, нито на опасен рецидив по чл. 29 НК, поради което настъпилата реабилитация по осъждането по н.о.х.д. № 14 362/2016 г. на СРС не може да обоснове по-тежката квалификация за деянието по н.о.х.д. № 15 596/2021 г. на СРС, НО, 7. състав. Независимо от това САС като съд по възобновяването не може да упражни правомощията си по чл. 425 НПК, тъй като съобразно правилата на чл. 347 НПК, приложими на основание чл. 427 НПК, съдебната проверка е ограничена в рамките на наведените в искането доводи, а възражения за нарушения на закона при квалификацията по чл. 343б, ал. 2 НК не се съдържат в искането на главния прокурор.

При така изложените съображения САС приема, че искането на възобновяване на наказателното производство по н.о.х.д. № 15 596/2021 г. на СРС, НО, 7. състав е неоснователно, поради което следва да се остави без уважение.

Водим от изложените аргументи Софийският апелативен съд, втори наказателен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ без уважение искането на главния прокурор за възобновяване на възобнови наказателното производство по н.о.х.д. № 15 596/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 7. Състав.

Настоящото решение не подлежи на обжалване и протестиране, а съобщение за изготвянето му да се изпрати на осъдения К., на защитника и САП.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____